

ЦАРИБРОДЪ

МЪСТЕНЪ ВѢСТИНИКЪ.

Едни брой 10 съст.

Едни брой 10 съст.

В. „Царибродъ“ излиза всеки седмици. — Цъната на вѣстника е: за година 5 лева, за шестъ месеца 3 лева. — Писма, рапорти и статии и пари се испращат до Редакцията на вѣстника из Царибродъ. — За обявления се плаща на първа стр. 50 ст., на IV стр., 20 ст. за гармониен редъ. За погече публикувания, по особено споразумение съ Администрацията.

Урежда редакционен комитетъ.

НИКОЛА В. РУМЪНОВЪ исказва своята искрена благодарност на всички приятели и роднини, които го поздравиха по случай именния му ден на 6 този.

ПЕЙЧО ИВАНОВЪ,

От 1-и т. у. Декември т. г., отгри прошеполисалище и съдебно исполнителна контора въ с. Годеч,

1—2

Политическото положение.

Не бъше твърдъ място да се прѣдвиди, че настоящето правителство, основано на една камара, между членове на която липсва всичката хомогенна идея, които да ги свързва и да ги придава (за камарата) известна стабилност, и при тъзи вратоломни държавни и политически въпроси, които трбоваше да разръши, ще клекне във вай-ръшивателен моменат. Отт нѣколко дни насамъ се намираше прѣд една способоразна министерска криза, разрѣщението на която, до този моментъ, още не е постигнато окончателно, но края на която е събръшено лъсъ до се прѣдвиди. Поставен вътре въпросъ за внесените въ Събрането договори за заем и монопола, както отъ своите приятели, така и отъ враждебните си лагери, двамити министри съм поборзали да си сложатъ оставките, прѣд да видятъ последниятъ резултат отъ свояте усилия.

Като държавенъ актъ по-тълката на г. Каравеловъ кабинетъ, ако прѣставлява едно удобство, че дава възможностъ на противниците на договора да посматратъ браздите на управлението и при тия условия, въ които по настоящемъ се нахира държавата, да опитатъ своята ислътическа рецепция, така щедро прѣдиспана „за спасението на Отечество“, въ възможно друго отношение въ несериозна и велоготела.

Несериозна е, защото по срѣдата и между никакъвъ мотивъ, които да я оправдае, а неслъдователна, защото ако е истина, че нѣма никакъвъ другъ исходъ отъ това положение на държавата, освѣтъ този, когото прѣдлата тѣ — заемъ, па монополъ и съ монополъ — и ако въ това тѣ искрено съ убѣдени, съ нищо не е оправдано тѣхното поведение, само заради каприза на външните души развалини политики, да дезертираятъ отъ позициите си, безъ огледъ на това, какво ще стане подиръ тѣхъ. Това въ всичко научимъ прочутото изрѣчение на мандатъ Памидадуръ: *après nous le deluge!***

За да излѣзе единъ кабинетъ въ оставка, необходимо пундно е, или токъ да довде по из-

вѣтни въпроси въ противорѣчие съ Коровата, или първъ, все по същия случай Камарата да му искаше недовѣрие.

Какво е мнѣнието на Княза по въпроса за договорите вине до сега не знаемъ, нъ на всѣки начинъ, понеже Той още отъ нищо не е манифестирая Своята враждебностъ противъ тѣхъ, не може да се прѣдполага, че оставката на кабинета е предизвикана отъ този.

На Камарата, казалъ, се е исказала противъ тѣхъ. И това не е истинъ, защото ребромъ въпроса за вътвиранието имъ отъ Камарата още не е постаратъ и до като не настапи последниятъ моментъ, когато тая посѣдъдата, по прѣвидения въ правилника ѝ редъ, се искаше противъ тѣхъ, никакъвъ взгледъ за оставка, сериозно не може да се поддържа.

Правителството трбва да остане на позицията си до тогава, до като въпросъ за съдбата на неговите ивроприятие не мине прѣзъ всичките фази; договоръ за заема и монопола трбва да се постави на гласуване и да се вотира отъ Камарата, и ако тая посѣдъдата се искаше противъ, тогава тѣ, ако не иска да дѣйствува прѣвоконституционно, трбва да искатъ съдѣтъ и да се постараатъ да ѝ приготви такива ивроприятия, каквито та ѝ би му прѣпорачала за излизане отъ това трудно положение на държавата. *До това време, обаче, до като правителството прими и приложи потърбъните ивроприятия, Камарата, трбва да отложи сесията на заѣднането си, за да не ставатъ излишни разноски и шумъ около нея.* Слѣдъ прѣвоконституционни ивроприятие на монопола, правителството, ако ги намѣри за удобни и възможни, трбва да определи новъ срокъ за свикване сесията на Камарата, и само ако не може да се съгласи съ тѣхъ, да се отнеме отъ мандата си и излѣзе въ оставка.

На всѣи случаи, сегашната акция на правителството даде възможностъ да се илюстрира по една бесподобна начинъ отвратителните праи на една част отъ нашите политически лица, които въ Камарата съ най-голямъ жаръ и енергия се стараха да убъждатъ народните прѣставители, че си иматъ нужда отъ никакъвъ заемъ и да синчатъ най-жестоки хули противъ правителството, за гдѣто го е сълючило, а показватъ отъ Княза, подиръ оставката на кабинета, да взематъ управлението на страната въ рацѣтъ си и да спасятъ положението на държавата бѣзъ заемъ, *посрѣдно отказаха отъ честта която има се направи.*

Върху разъясняването на кризата нашите съдѣдни сѫ, че Н. Ц. Визочество Князъ не е примила оставката на кабинета, защото намѣрилъ мотивъ имъ, че Камарата не желава да вотира за договорите, твърдъ прѣдъврѣменъ, който е

основанъ само на едно неизвестно прѣдположение, прѣдъ си е чута посѣдъдата дума на Събрането. Кабинетъ си остава въ същия съставъ, съ мисия да постави въпроса на гласуване, а подиръ това да се промасля върху положението, въ случай на неуспѣхъ.

И това е твърдъ разумно.

Рѣчта на г-нъ Д. Петковъ

(По отговора на Тронното Слово).

Ето защо азъ не искамъ да правя опозиция, гдѣто не трбва, когато правителството прѣстави своите ивроприятия и проекти, следъ като ги изучихъ, че кажамъ същото мнѣніе, и като видяхъ до колко отговаряте на ивроприятията, че си дадохъ гласа си за или противъ. Едно ищо бѣ да желахъ да знамъ и което ще желахъ да чухъ отъ г. г. Министратъ; Министратъ извѣрбъда сесия прѣзъ лятото давахъ се пакъ много обѣщания отъ г. г. и рѣтъ въ г. Вече въ чете тукъ — не говори за законы, защото съмъ противникъ на много обѣщавани закони — но говори за обѣщанията за замаленето на бюджета, по войската, на платната и пр. На много запазихъ, на многото поддѣграване отъ самите даже тѣхни партазани, които за да излизатъ „платформата“ искаха да се испльзатъ вѣкомъ отъ обѣщанията; иновица казахъ отъ г. г. М тѣ твърдихъ, че ма есъ ще да изпълнявъ ти съ обѣщанията. Азъ бѣжъ желахъ да знамъ сега, поддържатъ ли се ти излѣдове, че трбва да се изпълняватъ ти щедро давани въ опозиция обѣщания, или създаватъ, че това е невъзможно? Азъ поне не желахъ че правителството да изпълни програмата, които бѣше публичувана на чело на г. „България“, защото ти води къмъ държавизация и разстройство на държавата; ти може да се пропонибди съмъ, когато съмъ въ опозиция. И да ви кажа, споръдъ ми, който прави други програми, той не може да управи държавата. Г-нъ Каравеловъ знае твоя работа и за това не пише такива програми. (смѣтъ). Намъ се казахъ вѣтъ, че правителството по време ивроприятия на правителството и меѓу ми е примило, че чувахъ да се казахъ и сега отъ г. Каравелова, че ще наприемъ всичко и че прѣстъни бюджетъ безъ дефицитъ. Това ще биде прѣтъвъзможностъ да се съобрази въ доходътъ на държавата, азъ не съмъ отъ обѣзъ, които искаатъ да се прѣтъвъзможностъ на камаленето, че това начало въ това отношение. Ако тази годишни бюджетъ излѣзе съ дефицитъ, то поне за въ бъдеще правителството нека се съобрази извѣрбъ до такива размѣри администрации и вѣбъде персонала въ употребенето, че то нико се излѣзовъ въ ивроприятия. Здѣшъ ако тръгнемъ по този пътъ, инициативата и съдѣдни съграждани, които ги инициативи и съдѣдни вѣбъждатъ, гдѣто началенето на администрации даде своята лоша резултати. Вие всички чувахте, а иска се и по вѣстниците, че разбѣничеството се бѣше поразило много въ вѣкомъ място и даже въ София цѣлъ рѣдъ крампи становатъ. Това може да ста-

* Съдѣдъ настъ — потопа.

ва и по-други причини, но до извънна степен ще бъде и това, че г. М-ра прибъръва да касти и полиция и други учреждения изведнож — нъша, която ако бъда ставана по уговорено, до като дойде и обществото да гледа малко подругаче на държавата и дългътъ си към нея, ще бъде повече в полза на изпратът във Държавата. Не съм тай същъ на мнение, че ако тръбва да се правят съкращения в управлението, тръбва да прибърнем към намалението на заплатите на служащите и на фирмите, където къмътъ е обичащо лътъсъ. Малкият заплати не могат да не създават лошо впечатление, а пъкътъ наималението на въската, при днешните политически обстоятелства, не може да не бъде една погрешка и едно зло за страната. И аз съм, че правителството, каквато е миляция и да прави, каквато смѣтък и да прави, че извърши една голема погрешка, ако то посълга, поне при днешните политически обстоятелства, къмъ съкращението или наималението (фективна на напада войска). Ние живеемъ на едно такова географическо положение и въ такива политически обстоятелства днесъ дълъги тръбва да бъде преди всичко сълна, да има добра армия и новете широки, и тогава само думата на нашето правителство ще бъде сълна и ефектътъ който ще произвежда от тук, от София, при защитата на български интереси, ще бъде по-голъмъ, отколкото, ако приказвамъ: само приказки и се хвалимъ съ „широки свободи“ и „големи наималени“. Азъмъ и никой не ни зачина и вънътъ кредитъ ни е подобътъ. Като питамъ дали правителството мисли да испълни и тази част от обещанията си, азъмъ желалъ, ако то се решъ на това, да не отива до крайностъ да разстрои управлението. Азъмъ не вървамъ, вървачъ че и-рѣтъ ще отидатъ до тамъ, защото видяхъ, че тъмъ иматъ намерение да измълъятъ пропът на гага си, такъ какъ ся я писахъ, защото не може да се испълни (тъмъ да се измълъятъ от г. Каравеловъ, който пише въ „България“, а не отъ правителството), защото този който управляемъ, знае най-добре нуждата на държавата и политическите обстоятелства, въ колко е поставена страната, па и къде тръбва да се спира.

По финансово положение не и камъ сега по-вече да говоря. Ща съръща, като повтори модбата си що правителството чака по скоро да представи свояте проекти и да не ни държи въ гъмзата по-долу за засема. Г-н Каравеловъ сега декларира, че заемъ ще има, но и не засема, че правителството ще съръти да направи заемъ и че този заемъ бъде друго тръбва да ставе, защото има нужда отъ него, ако разбира се, отговори на интересите на страната. Като споменувамъ за заема, азъмъ желалъ да се представи по-скоро и ония проекти и мерки, която ще служатъ като гарантия срещу този заемъ, или гарантитъ, който ще се дада. Иливи е, че и вие сте говорили, че ще има да давате реални гаранции, но сега засема, и разбръвме че ще има такива и тръбва и тъмъ да се съобщатъ своеизвръщано. Ако наималнина правителството съ, както чуихъ, ще намършени е да даде като гарантия използвана монополъ, то ще има да се съгласи, а да внесе по-скоро проекта, за да се обясни съръсъзъ. Зашто, каквато че да говоримъ, не е положението на България тогава, каквато бъеше външното, и не е кредитъ и такъвътъ, че да може да се извади заемъ безъ никакъв резултатъ; това е неизбежно, сега. То бъеше едно време, когато управляемите вие и когато давате само съедна подпись по 140 милиона. Сега не давате, защото пръво, забавляватъ и мнозина второ, видяхъ че почватъ да правятъ искон работи, която може да неизправими, поне до тогава, до когато не се подобрятъ положението на Държавата. Понтирамъ: правителството тръбва да представи тъмъ проекти, за да може да опровергатъ, че казахъше едно време, че съвсемъ тръбва да се представятъ всички проекти отъ важен финансова характеръ, за да можатъ народните представители по-спокойно да ги обсъждатъ и съ чиста съвестъ да се даватъ гласъ. Азъмъ не вървамъ, ако тези мерки бъдатъ действително съобразени съ интересите на страната, че правителството, при днешното положение, може да съръти съпротивление отъ власт, която е външното време правите на друго правителство — да го кажемъ открыто — искатъ да съхавате, че нуждата и тогава бъда голимъ.

Мнозина сега въ други пункти, въ който се говори за съществената имъ съвършната държава и наималните създади. Нъха съмъ, че е приятно да възложимъ на, като чухамъ и днесъ, че държавата на е въ добри отношения съ всички велики сили и съ създади. И азъмъ защо да бъдатъ, и не сега въ отегнати отношения съ тъмъ. Имаши върху, когато неизменно съществената за България бъла място обетната съ имъ държава, и въ тази времена — вие не сте да не ги засеме — бъди създана иакътъ отъ единъ близнакъ и пръврати, която прибърниката други беззаконии и съдъвътъ отъ тогавашното правителство, съръши

една друга напоръ отъ външното. Правителството, което замъстяше властъта на бывшия князъ, тръбва да се бори съ външни и вътрешни неприятели и въ своето стремление — криво или право, това историата ще съдъд — за да запази реда вътръ и независимостта на страната, може да е прѣбрало на тъмъ закоинъ, може да е отмълъло многое дадъчъ, но въ всяка случаи, това общо негова длъжностъ и то може да закръни страната до извънно положение, може да доведе единъ Князъ, може да затърди този Князъ, и най-посъдъ, и овъзъ, която се считала за вашия приятели, дойдоха да призоватъ този Князъ и да бъдатъ, десъвътъ на най-добра отвъдностъ съ Него. Насъ, която бъеше единъ отъ тяхъ политики, която пазиши интересите на България отъ тая външна държава, която бъеше противъ нашия редъ вътръ, и не даетъ залагането и чрезъ почета и отъ тъмъ, че пъкъмъ абсолютно никакъвъ причини да водимъ враждебна политика съ ки и да е държава, и най-малко съ Русия, защото та бъеше която правеше тази политика на насъ: да се поддържа безредицъ въ страната ни. Днесъ обаче, огновищата съ изгладени, България е възразъ и ние можемъ да гледамъ спокойно на бъдещото и можемъ да съ раздадемъ, че отношението съ подобренъ и че отъ десъвъ на денъ се даватъ доказателства за по-големъ подобренъ. Разбира се, ние ще се радвамъ, ако тези добри отношения-отношения останатъ такъ, но и няма да скримъ, не ако захвачатъ пакъ да прибърнишъ бъркотигъ въ страната, и посрѣдствътъ вътрътио назъвание, настъпъ ще ни срѣщатъ, като опозиция на тази политика...

(Слѣдва)

ХРОНИКА.

По инцидента Петковъ — Салабашевъ. Почти всичките столични вѣстници, всички по-вкуса и съдѣдентата си, какъто по цѣщъ за изненади и цидентъ станъ въ кулауритъ на Народното Събрание и мѣжду г. Петковъ и Салабашевъ.

По съдѣдията, която имамъ отъ своя кореспондентъ въ София, сѫщностъ на инцидента и размѣригъ му съвсъмъ не стоятъ тъй, какъто тенденциозно се прибъдоха вече отъ столичната преса, и ние бързамъ да го уяснимъ какъ следва.

Първътъ за инцидента е билъ въпросъ за внесението отъ правителството за обсъждане въ камарата договори за заемъ и монопола на тоято. Като виденъ членъ отъ Народната либерална партия, на която собствено дълъгъ и положението си, г. Салабашевъ още върху е билъ съдирани съ прѣдѣдателя на Централното бюро на тая партия г. Петковъ за мѣните по въпросните договори и по поведението на тъмъ отъ на партията прѣзъ време на дебатирането и глусуването ѝ въ камарата, на която той нееднократно е осъзарилъ, че прѣвъръти трудното финансово положение на държавата неговото лично мнѣние е, че единъ заемъ е необъдимъ. По този въпросъ г. Петковъ на два пати е викалъ събрание въ къщата си отъ приятелъ и партнери на тая партия съ изрична молба къмъ г. Салабашевъ, която добър финансистъ да се авъ и изясни условията и положението на държавата и на договорътъ и слобождението му по-контъ тръбва да се прокарать, за да се вземе една ръшението относително положението на партните по тъмъ. И на двата пати, обаче, той сънамиралъ причини да се отложи. Бало е въ надаечеристо на внасяните тия договори за ръзискъ отъ Камарата и Народно-Либералната партия, въ едно ново събрание и въ него да съгласятъ да съвършатъ да ги поддържа. Това е било въ събота или недѣла прѣдъвъдъ. Съдъвъ, обаче, още същия денъ, когато финансова комисия е вземала своето рѣшение по тъмъ и г. Салабашевъ, когато като членъ прѣдѣдателъ е глусувалъ пропътъ, г-н Петковъ във видъ отъ народните представители — Сламболисти, извѣстени за това, съ го срѣщали въ Камарата, и той иакътъ се оправдавалъ съ това, че този неговъ вътъ тъмъ тръбва да го

броятъ като членъ мѣнъмъ. Къмъ е извѣтъ да бъдатъ разгледаните на договори и продължъ да поведътъ отъ 10 десъвъ, прѣзъ която време зънтиересувани партии не пощадихъ ни енергия, ни пари да подаватъ разни телеграми до г. Народното прѣдѣдателство, зи да ги увѣщаватъ да не глусуватъ за „придатъския договоръ“ и посълътъ отъ конто, види се, г. Салабашевъ, за да спаси патформата подава една телеграма до Князъ, която съ избрани съ същата съдържане: „Аль, Дълто и Срафимъ съ противъ приѣдатъския договоръ, а Петковъ съ Сламболистъ ще глусуватъ за тъмъ“. Увѣщава отъ единъ приятелъ изъ Князъ за това поведъне на г. Салабашевъ, г. Петковъ съобщъвъ всичко на прѣдѣдълици съ депутати отъ същия денъ и прѣдъ всички отъдѣдъни въ стана и съзъ, че този, която по-рано тъмъ съ отъдѣдъни на едно просто подозрѣване въ бълъ и прѣдъвъдъ на подъзрѣване въ бълъ, този тъмъ съ подъдъни съзъ, видълъ залътъ на бюфета и г. Салабашевъ склонува съ изъзъ да се опраздае съ пъкъмъ сърдечни болести. — „Не е сърдечни болести, а друго иакътъ е това, но нека му туришъ точка“.

Въ този състий всички изаидентъ и всичките басии за кибридица и стюардъ съ тенденциозни изненади. А отъ всичко тоза най-невѣрна е басината, че 12 души (голямъ!) депутати Сламболисти, „вымутели“ отъ поведението на г. Петковъ съ се отцепили отъ партията и отишъ съ г. Салабашевъ! Г-н Салабашевъ наистина е билъ единъ отъ „виднатъ“ членове на тая партия, но никога не е билъ иакътъ по-вече, за да може да се върва на неговото влияние и популярностъ до такъв размѣръ. Нѣщо по-вече, ако се поровътъ по-дълъжко изъ минадалото и архивъ на тая партия, то иакътъ се не знае да ли сегашното „отглеждане“ на г. Салабашевъ отъ партията не е единъ благовиденъ прѣдъвъ за избѣгване на подушването отъ него неизбѣжно застъпление ѿзъ запасъ, защото извѣсното наименование, че настроението въ ръдъгъ изъ поведението на тъмъ членъ на Народната Либерална партия не е било толкова лъжно за него, за да му не пригъзди сегашната патриотическа...

Държавните бирници събрали данъците бъзъ да искатъ да замъгъ, че извѣсна отъ гражданинъ съ осъдия хватата да имъ исплати градобитанинъ още зи прѣ 1903 година, и бей да имъ прѣвъзътъ тъзи, която имъ дължъ съкровището по присъда а това иакътъ е една голема несправедливостъ. Гражданинъ съ подадъ по този случай г-н министъ на финансите слѣдующи телеграми, която сме увѣрени, че ще бъде уважъ:

Обербъзана. София. Финансовъ министъ.

Ожидамъ съ хватата за градобитанината. Бирници имъ предадъ иконатъ зи динъка. Оказа съ да прѣвъзъ градобитанинъ. Паричката крае съ убийство. Мъжъ, заезъдътъ бирници да прѣвъзъ градобитанината я.

Въ града на пакъ запечника да върлуватъ пъкъмъ опасни болести. Нѣщо не сме констатирани положително да се произнесемъ за извѣсното имъ, по смъ: на мѣнъ, че най-голямъ източникъ на разнѣ болѣти съ дайтъ отъ градобитанинъ чушки: она която е до самътъ училището другата въ срѣдъ града, защото, водата на тъзи десъвъ чушки съдържа най-голями нечистоти, по-нижъ канализъ икъ съ на много места отворени

и всъвъзможни нечистоти отъ вънъ се втъчватъ. По добър е тъзи чушки, ако веднага помогнат да се поправятъ, да се затворятъ, отъ която да троватъ здравието на хората съ своята нечиста вода.

Ние какиме кметството да си испълни възслушал дълга и земе мърки за пръманхание на злато, защото, здравието на гражданинъ е най-съжлото въщо, за което е потребно и сгрупа по-вечно внимание.

— Отъ нѣкъмъ връме въ тукашната телеграфоощенска станица не продаватъ пощенски марки по 1 стотинка, защото нѣмало такива даже и въ главното бирничество. Поради тая именено промъчна миналия брой отъ вѣстника ни неможе да се експедира и распрати на всичките абонати на връме и заляске малко, за което просикъ извънение. Спорѣдъ съдѣдната ни, както телеграфоощенската станица тъй и бирническото нѣколко пъти съ искали да имъ испрати Главната Дирекция нуждното количество пощ. марки, но още не били получавали такива. Обърщаме вниманието на когото се слѣдва, да биде съдбена Царибродъ-Тел.-Пощ. Станица съ пощ. марки, за да не става причина ти да закъснява експедицията на вѣстника ни, защото, отъ това имаме материалини загуби.

— Пакъ реформаторъ и шарлатанства. Министерската криза е дала възможностъ и на Дико Новевъ и на Рачо Петровъ да по-експлоатиратъ съ нея и прѣдъ тукашните двама реформатори Карче и Мекичара Симовъ. Задчера Симовъ разнагъше по кафешетата 2 телеграмми отъ Новевъ и Петровъ, съ която тъй му телеграфирали, че правителството заедно съ стамболийските (?) подали; че Рачо билъ наполовинъ да състави нова кабинетъ и че даетъ, утре реформаторите съ вече на вѣсъ. Кирчо нѣма щастето да се порадва, въ разните гази дѣлъ телеграмми защото бѣ арестованъ, но Симовъ си отдѣлна, че гоѓдата реформаторска партия, въ която той сега скоро се прѣбръсигълъ, дошла на власт и ще почесе да тече медъ и масло изъ крачолите имъ.

Тъзи глупави хора нѣ могатъ да разбератъ че Иовевъ съ въвътъръ шарлатанъ стана причина за да изгубятъ и този, че имаха до сега, защото, Рачо и Дико ги напуснаха даже най-първите имъ партизани, като дѣлъ Владигоровъ и д-ръ Керемитчиевъ, та сега седвали да заблудяватъ и лъжатъ хората съ разни лжливи телеграмми, които тъй наричатъ „реформаторско движение“. На добъръ Ви чеъръ г-да реформаторъ отъ родътъ на Карла и Симитчиата Симовъ, радвайте се на печалбата си. „Напрѣдъ генерале! ще Ви подкрепимъ“.

— Получихме съдѣдното опровержение отъ Г. Икимовъ по поводъ нападътъ бѣлѣшка къмъ рѣчта ѝ на 12 ноември т. г. на което ние като даваме съ удоволствие мѣсто, неможемъ пакъ да се съгласимъ съ мнението на г. Икимовъ, че рѣчта му не съдържалъ нищо за критика. Машаръ, че г. Икимовъ дава само нѣкакъ откъслени отъ своя рѣчъ, то пакъ, отъ прочитанието само на тѣхъ, явно личи тенденция и цѣлта конто е имъ той въ случаи и ние оставаме на читателите си да се произнесътъ за нея повече, защото не желаемъ да водимъ повече полемика по този въпросъ.

Ето и самото опровержение:

До Господина Редактора на в. „Царибродъ“.

Господине Редакторе,

Моля дайте място въ тѣзии хората Ви на съдѣднитъ редове.

Въ брой 9 на „Царибродъ“ въ отдѣла хроника, сте намѣрили за добъръ да направите една бѣлѣшка за рѣчта ми, която държахъ на 12 ноември при гроба на падналите воини.

Вие бѣлѣжете:

1). Че неумѣстно съмъ деклариранъ иъ-
качки спорни теории.

2). Че съмъ порицавалъ професията, на
която исконните сѫ дали жертва живота си.

3). Че поведението ми въ случаи било
неумѣстно, понеже съмъ билъ излагълъ изъ гра-
ници на искън-елементарните предизвикания на приличните.

За да се види, дали тия твърдѣния илю-
стриратъ истината, считамъ за необходимо да
разширимъ по-главните мисли на рѣчта си.

Като казахъ, че се намирамъ при гроба на
ония, които сѫ дали живота си за свободата на
отечеството, за да имъ отдалъмъ приличната памът,
а兹ъ споменахъ, че подобни твърдѣства ни
навъзвѣтъ скрѣби, нерадостни мисли... Като
казахъ, какво вѣцо сѫ вѣнѣнъ извѣдо, какво
докарватъ тѣ на съмѣстя и на народъ, какви
сѫ били въ миналото, какви сѫ сега, нарекохъ
ги чудовища, чо душатъ народигъ, що докарватъ
разорения, съсипани, съкрыти. Казахъ, че тѣмъ се
е плаща и се плаща пай-тежки, пай-непоно-
сими и страшни дѣлъ — живота на пай-
здрави, пай-сильни членове на обществото...
Но тоя дѣлъ, която и страшна, ще се дава
на тогава, до като има условия, чо го нала-
гатъ... Като вижътъ миналото на наши народъ
и настоящето му въ съвръзка съ околните народи,
като имахъ прѣдъ видъ събитията, които ставатъ
отъ нѣколко години на съмѣ, азъ казахъ, че въ
интереса на отечеството ни е да бѫдемъ готови
всички за всѣкакъвъ изненада, да бѫдемъ на
щрекъ въ всѣко отношение... При всичката си
готовностъ, обаче, не прѣдизвикава отъ насъ
требба да се чувъ, а зовъ за миръ и любовъ,
зовъ за братско сближаване, за културенъ на-
прѣдъкъ... Като споминъ, на градъ, за за-
слугите на всички борци за България, за
нейната свобода, за нейния напрѣдъкъ, казахъ,
че ний самъ тогава ще изпълнимъ дѣлата съмъ
ней, когато истинските и общичните и като че за нея
сме готови да дадемъ и живота си...

Его, тия бѣха монътъ „спорни теории“, това
ми бѣ порицанието на професията, на която
покойниятъ бѣха дали жертва живота си, та-
къвъ бѣшъ поведението ми, „доказувано отъ най-
елементарните предизвикания на приличните“.

Приемете, Господина Редакторе, приличното
ми къмъ Вашъ почитане.

Царибродъ 29 ноември 1901 г.

Д. Икимовъ.

— Окр. Съветникъ Давидко Виденовъ,
отъ нашата околия е имъ на с. Долни-Криво-
доль и согласно новия избирателенъ законъ той
трябва да опира една отъ тия длъжности, но
да ли е направилъ това до сега не се знае, за-
щото и до сега не замѣтъ съ другъ на никоя
отъ тѣхъ. Има думата г-нъ министъ на Въ-
трешните дѣла.

— Календарче Ст. Стамболовъ за 1902
год. Издава г. Иванъ Фридрихъ Пловдивъ.
Съдържа разнообразенъ и много полезенъ
материалъ. Цѣна 25 ст. Заслужва всички да си
го купятъ.

— Жителътъ на с. Скървеница, Цари-
бродска околия, прѣзъ 1895 г. за прѣвъ пять
съ подала декларации на надлежните финансово
 власти, съ които заявила, че тѣ притежаватъ въ
землището на това село, въ мѣстността „Тур-
кула Шорданъ“ 450 декара гора. Съгласно тѣ-
зи имъ декларации слѣдваше правителството да
имъ зема и данъкътъ върху 450 декара, по по-
нѣкъшика, или умноженото, и излишио упърдъ-
дъ на нѣкакъ чиновници, било направено распореж-
дане, чо то да се иска и взема отъ жителите
на това село и за тая сѫщата гора данъкъ, но
не върху 450 декара а върху 9,000 декара,
когато тая гора, като се прибавятъ даже и част-
ните гори изъ нея, на тѣзи жители, нѣма пове-

че отъ 1,000 декара. Исплатени жителите на
това село, отъ не справедливото имъ разхвърля-
ние данъкътъ за тая гора, върху 9000 декара,
въвѣто върху 450 декара, както е и въ сѫщ-
ностъ, биле принудени да залагатъ на правител-
ството, че се отказватъ даже и отъ тѣ 450
декара гора, само и само да не плащатъ
данъка върху 9000 декара, но финансовите
 власти продължаватъ да считатъ тая гора
тѣхна и я наричатъ: „селско-общинско пасъще
на с. Скървеница“, безъ да му иматъ
много турили сѫ рака на приходите отъ Бъ-
ревския селско-общински бюджетъ въ всяка годи-
на си одържаватъ по около 1000 левъ годишно, а всич-
ко сега барника е възъ неправилно на община-
та около 3800 лева! — По тоя начинъ въвѣ-
то помощъ самата държава е турила въ опас-
ностъ интересите на тая община, като съ не-
правилното извѣждане отъ приходи предвидени за
общински бюджетъ тѣмъ суми сѫщи притязатъ да
се забатчава общинската каса и сега е почти на
фаширане тая община. Многочестно е подчертано
оплакване по този въпросъ, но благодарение, чо
повечето отъ нашите чиновници, го считатъ за
голяма похвалъ, ако неправилно глобятъ вѣзъ
за възъ на казната, всѣкога тѣмъ оплак-
ване сѫ оставали „глъсъ възющъ въ прости“.

Напослѣдъкъ самия Беровски общински съ-
вѣтъ е билъ принуденъ да се откаже до Народ-
ното Събрание съ молба, чо то, поне то да се
заинтересува и защити бюджетъ му отъ непра-
вилното посегателство отъ страна на финансовите
 власти. Ние обичаме да вѣрваме, че поне г. г.
народнитъ представители, ще се заинтересува-
тъ и туриятъ край на тоя въпросъ като спасъ на-
интересът на тая община и по този начинъ ще
се тури рѣдъ въ бюджета ѝ.

ДОЛИСКИ.

До господина редактора на в. „Сълъзъ“
консие въ „Царибродъ“.

Въ брой 135 на в. „Сълъзъ“ е помѣстено
едно дълго и широка опровержение, което има
за прѣдъмъ расправия по послѣдните Цариброд-
ски избори за народенъ представител, и въ което
е мяжъ другъ неѣвръни работи, се казва още, че ужъ мене ми е говорилъ г-нъ Михаилъ
Каралъевъ изъ Царибродъ, какво той щѣль да
гледа да икономиса отъ нѣкакъ си подкупъ
500 лева, съ които пари да ми се исплати,
но съ условие, чо то, и азъ да съмъ слу-
гъ за него — Каралъевъ съ хората си, въ из-
бора на 7-и Октомври г. г.

За въстановление на истината дълженъ съмъ
да излеза и чръзъ почта да опровергая това
толкова лъжливо съобщение на в. „Сълъзъ“, за-
щото никога не ми е говорилъ подобно ивицъ г-нъ
Каралъевъ, чо тѣ съмъ говорилъ, било на г-нъ Стефанъ Симовъ, билъ на г. Д. Иовевъ, или ко-
муто и да е, че мене ми е казвалъ г-нъ Ка-
ралъевъ, че е земѧлъ или ивицъ е искалъ, и никому
подкупъ, отъ който да ми плаща 500 лева и пр.
Напротивъ че то е на г-нъ Каралъевъ е
много добре позната на цѣлото население въ Ца-
рибродската околия, на и на други които го
познаватъ, та ивицъ нужда да казвамъ, че писа-
ното за него въ в. „Сълъзъ“ е пагла лъжа и
клѣвета.

24-и Ноември 1901 год.

Село Мургашъ,
Царибродска околия. съ почитание:
Ичко Ивановъ.
До Господина редактора на в. „Ца-
рибродъ“.

Моля дайте място на настоящето ми ч-

един сът вай-близкият броеве на уважа ми ви въстник.

Въ града ни дойде прѣд 2 — 3 години жигел из гр. Пиротъ Тодоръ К. Тамесъ, който се занимава съ търговската индустрия, и въ който, благодарение на голъмата съвършествост, съ която започна да злоупотребява отношенията на хората към него, е ставал почти всички мъжът търговското съсловие тукъ. Кой знае какъ обаче, той е успѣл да извѣствува отъ Министерството на Земедѣлския и Търговия, че то въ послѣдното до му прѣдници има повече отъ 20 души работници и пр., които всички съ работници въ тази своеобразна „фабрика“ не надминават числото 5, включително съ него. Както и да е, на веднаж извѣствувал това, възползвашъ отъ правилът му отстъпки, които, за да получи, говори се, че си полужилъ съ лъжливи официални свидѣтелства, той сега напаса една голъма врѣда на съсловието къмъ което се числъ и на хазата; на съсловието си, защото ю съществува и конкурира като докарва извѣнь супрови говежди божи съ отстъпка на място, на място и пр. ужъ да и „фабриката“ тухъ и харчи, а въ същностъ да ги продава тѣ супрови, както ги и купува, защото на тясно само така се харчатъ — на парули, по цѣли кожи и по цѣни, съ каквито никой не може да го конкурира, защото привързанът, които му съ дадени му позволяватъ да прави невъзможни за всички еснафи понижения на цѣните. Даже нѣщо повече, той прави криминални злоупотребления, като докарва на свое име чужди стоки и супрови кожени материали из странство, съ нуждните отстъпки по закона, и щомъ ги освободи отъ матицата продаща ги на притежателът имъ, изъ София и други места, за да си получи комисионната и възнаграждението за това. Задри съвсичко изложено икъмъ търговци се беха оплакали на главния министър на финансите, но види се, че нащо не е направено, защото Тошевъ и до днесъ продължава да върши своето. Министерството трѣба да се зантересува и направи нуждата ревизия въ случаи, за да ограничи злоупотребите да не продължава своята злоупотребления, ако наисгина малък за интересът на хазата и ако не желаетъ да види съсъвът отпаднал и тѣ съсипанът еснаф и търговия.

Гр. Царбродъ, 13 Ноември 1901 г.
Гражданинъ: И. М.

Като даваме място на горната дописка въ интереса на самата истини, ний сме готови да дадеме място въ вѣстника си и на други още раскрытия по тоя въпросът, защото, е несправедливо да върши различни злоупотребления които и да е въ ущърбъ на хазата и да става причина за неправилна конкуренция на и тѣ за падалитъ наши еснафи.

РАЗНИ.

— Турската депутация въ С. Петербургъ, отъ Одеса съобщаватъ за в. „Таймъ“, че накърно щела да пристигне една извѣрдна турска депутация въ С. Петербургъ, която ще има да третира съ царя за много важни работи. На чело на тази депутация ще има единъ висък чиновникъ, близъкъ на Султанъ, който и другъ ще е ходилъ по важни работи въ Русия, и той ще бъде придруженъ съ единъ отъ сълтановите секретари и още икъмъ други висши чиновници. Същата депутация ще бъде придруженъ и съ единъ чиновникъ отъ руското пословство. Денът за търговане не е още определенъ.

Отговорътъ Редакторъ: Хр. Илиевъ

— Осигуряване живота на Кралъ Александъръ. Отъ прѣдът исчезнала ни съобщаватъ, че Кралъ Александъръ е осигурялъ живота си за два милиона лева при една флаговска компания за къмъ голяма на Кралница Драга.

— Разездата на Турица. Съзът на бивши велики възърът Михаилъ паша Ханджъ Ефенди, когто по настояще време живее въ Фолксвортъ е писалъ едно писмо до държавния Каплеръ графъ Балъзъ, въ кое то писмо излага подробно: несиското положение и зулумите отъ страна на турска режимъ, и моли германското правителство, за да турският на тога жалъ положение. Германия съ тази постъпка би крайно задължила турския елементъ и съ това би заварила регенерацията на Турската държава.

— Черно Горскиятъ Мухамеданци. Попданиците на Князъ Николай се приготвяватъ за изселване отъ държавата му по прачината че въ последното време съмъ откраднати икъмъ дѣвойки които въ последствие били покръстени. Мухамеданци отъ Никшичъ ще се заселатъ въ Мала Азия, гдѣ сълтана имъ бѣобъщашъ една голъма мѣстност отъ съвет и мания, даже и при „Подгоричанските“, мухамеданци и тѣ съ не благодари. Прѣдъ малко отъ Скутаръ са изпратили едно олъзование до сълтана, въ което казватъ, че много ги доказватъ по вѣроисповѣдането имъ; това писмо вай-напрѣдъ е подписанъ Исмаилъ бей Мусевичъ по-голъмия братъ на Хамза бей Мусевичъ, който е ближекъ приятелъ на Князъ Николай.

— Источнинето на езеро Тахино. Съобщаватъ отъ Солунъ на виенския вѣстникъ N. W., че дадна отъ маджарските банкови групи се възела да изтичи на Серското езеро „Тахино“, за която цѣлъ била исприятия инженери за изучаването на техническата работа. Пространството на езерото е почти колкото Черна-Гора и тази мѣстност ще послужи за прѣсъзование на това пространство на маджарски и други прѣселници. Турското правителство ще вземе участие съ 25 000 въ това прѣприятие. Само въ техническото отношение ще трѣба четиридесетъ милиона лева за проектиране на тази работа.

— Подновяването на тройни съюзы, Огъ Римъ съобщаватъ на в. „Daily News“, че по настоящемъ се захваляло въвъръзъ разглеждането на въпроса за подновяването на тройни съюзи. Голямо затруднение имъ прави обстоятелството, че Италия иска прѣдъ въстничането на срокъ на този политически съюзъ, който съвършилъ на 1903 година прѣзъ мѣсяцъ май, да сключи единъ търговски договоръ съ Германия и Австро-Унгария.

Германия и Австро-Унгария не съмъ съгласни да дадатъ подобно обѣщане, съ което биха подврѣдили интересите на партията на своите албанци. Италиано-Френкофилътъ отъ това обстоятелство иска да се възползва, че тройни съюзъ да го поставя въ критическо положение прѣдъ населението.

— Възнаграждения на учени отъ Парижката френска академия на науките. Френските учени може тази година ще иматъ голъми извѣрдни прѣмии за коледните празнини.

Парижката „Academie des sciences“ тази година ще раздаде 400,000 лева възънаграждение. Между възнаграждаемите имъ много души, които ще получатъ по десетъ хиляди лева. Възнаграждението на Leconte е 50 хиляди лева. Има дѣл награди по 100,000 лева, една отъ които получава Pierre Guzman, а втората Bresut. Това възнаграждение ще се раздаде тази година за прѣзъ коледните празнини. Френските учени може въселе ще прѣкарятъ тълъ годишнината коледни празнини.

На добъръ имъ частъ, ами пишатъ, като съмъ изработили, за да га възнаградимъ?

— Извѣнридните гори въ Европа. Всичките гори въ Европа съ приблизително около тристи милиона квадратни хектара. Въ Северна Америка най-голъмата гора е въ мѣстността отъ Квебекъ и Онтарио до Худоновски заливи и се разпростира и на Лабаторски по-пусторовъ. Тя има дължина 2750, а ширина 16,000 километра.

Въ Южна Америка по долината на Амазонската река и въ Северо-Западната част на Бразилия има извѣрдни голъми гори. На едната пространството е 3,300, а на втората 2000 километра. Най-голъмата гора която до несъ знаемъ се намира въ Средна Америка. Тази извѣрдна голъма гора се намира отъ долината Ка-на-до извора на река Нилъ. Дължината не е още извѣрена, но ширината отъ съверъ — къмъ югъ е 4800 километра. Величествени старорѣбъски гори има въ Сибиръ една отъ, които се разпростира отъ река Объ на западъ до Императорската долина на Истокъ, до коритото на река Оле. На дължина тя е 4,800 а на ширина 2700 километра. Въ тази гора най-голъмата част се състои отъ чамови дървета, които са до толкова гъсти, що съдържатъ може човекъ да прѣмине по между имъ. Има дървета, които иматъ даже и повече отъ 50 метра височина.

Въ тази гора съ хиляди квадратни километри се намира място гдѣ човекъски кракъ не е стъпвалъ на земата и.

ОТКРИВА СЕ ПОДПИСКА ЗА СПИСАНИЕ

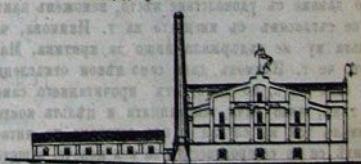
СВѢТЪ

За наука, книжовност и обществени знания.

Година пета.

Начиная отъ идущия мѣсецъ Ноември и. г. на ново ще започне да излиза въ гр. Русе. Ше съдържа: 1) Научни статии; 2) Белетристика и поезия — прѣводъ и оригиналъ; 3) Медицина и домакинство; 4) Биографии на знаменити иже — но нѣвъзимъ съ портретъ имъ; 5) Научни вѣсти; 6) Извѣщентъ прѣгледъ на наше и чуждия печатъ; 7) общественъ прѣгледъ; 8) критика и библиография; 9) мысли и изрѣчения; и 10) развлѣтвители. — Годишнъ абонаментъ два (2) лева. Всѣки, които желаетъ да биде записанъ за абонатъ, дължатъ е да изпрати „Свѣтъ“ ул. „Любенъ Караджовъ“ № 28 въ гр. Русе.

Българско Акционерно Керамическо Дружество „ИЗИДА“ въ София.
площадъ „Князия Клементина“.

Прѣпоръчва произведениата отъ фабриките при гара Новоселици (Софийско), като: глинени каменни тухли за канализации и водопроводъ, глинени отъ вънъ спешни артикули по канализацията огнеупорни тухли, специални тухли, отъ вънъ каменни форми за кахави, кумни, сводове и пр. Фаянсови печки, колодири и бъни, шемичета. Каменно-ви плочи за тротоари, коридори и кухни.

Каталози на български и французски на разположение.

Печатница на Т. Петевъ — София